

การจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท
Personal Financial Management of Working-age Group
in Chinat Area

นฤมล สุวัฒน์นะ¹
Narumol Suwattana

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษาอิสระเรื่อง การจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท 2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน การสุ่มตัวอย่างแบบวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท และพบว่า 2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาทโดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านการลงทุน ($\bar{X} = 4.12$) ด้านการใช้จ่าย ($\bar{X} = 4.11$) ด้านการออม ($\bar{X} = 4.11$) และด้านรายได้ ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ 3. ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท พบว่าประชาชนที่มีอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 05

คำสำคัญ (Keywords): การจัดการทางการเงิน; กลุ่มวัยทำงาน

Received: 2023-02-27 Revised: 2023-04-22 Accepted: 2023-04-28

¹ นักวิชาการอิสระ Independent Scholar. Corresponding Author e-mail:
Supannika_sripoon@hotmail.com

Abstract

This independent study on the perception of Personal Financial Management of Working-age Groups in Chainat Area. The purpose of this study were to determine: 1. To study the level of opinions about Personal Financial Management of Working-age Groups in Chainat Area. And 2. To study the differences between personal factors and opinions of Personal Financial Management of Working-age Groups in Chainat Area. and The sample population consisted of 400 People of working age group in Chainat Area., using nonprobability sampling technique that a researcher uses to choose a sample of Accident sampling method. The instrument of this research was a questionnaire. The statistics used for analysis data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and One-Way ANOVA.

The result of the study has found that, the sample population consisted most respondents were female, age 21-30 years old, single status, bachelor degree, Occupation of enterprise employee, and have monthly income 15,001-20,000 baht. and found that: 1. The level of opinions about Personal Financial Management of Working-age Groups in Chainat Area was at a high level. it was found that at a high level, sorted as follows: investment ($\bar{X} = 4.12$), spending ($\bar{X} = 4.11$), savings ($\bar{X} = 4.11$), and income ($\bar{X} = 4.06$), respectively. 2.The differences between personal factors and opinions of Personal Financial Management of Working-age Groups in Chainat Area. It was found that people with different age, status, occupation and average monthly income had significantly different opinions of Personal Financial Management of Working-age Groups in Chainat Area at statistical significance at .05

Keywords: Personal Financial Management; Working-age Groups

บทนำ (Introduction)

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2517 ความว่า “ ในการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น เริ่มด้วยการสร้างพื้นฐาน คือความมีกินมีใช้ของประชาชน ก่อนด้วยวิธีการที่ประหยัดระมัดระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชาเมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคงแล้ว จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญขั้นสูงตามลำดับต่อไป ด้วยความรอบคอบระมัดระวังและประหยัดนั้นก็เพื่อป้องกันความผิดพลาดล้มเหลว และเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้แน่นอนบริบูรณ์...” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563) พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนในการดำเนินวิถีชีวิตอย่างมั่นคงบนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกิน การรู้จักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี การพัฒนาประเทศใน

การเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้นในมิติการพัฒนาต่างๆ เพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงที่สังคมไทยต้องเผชิญ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการให้ ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึง ทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจ ด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน แนวทางในการสร้าง ภูมิคุ้มกัน ได้มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชนสู่สังคมที่มีคุณภาพ สามารถ จัดการความเสี่ยงและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการสร้างฐานทางปัญญาเพื่อเป็น ภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563)

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างเป็น ระบบสามารถจัดการให้มีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย และมีเงินเหลือไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน มีเงินออม ไว้ เก็บเกี่ยวดอกผล หรือลงทุนในอนาคตได้ สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้เสนอ ความเห็นและมีข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เรื่องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศไทยในเศรษฐกิจโลก เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2552 เกี่ยวกับระบบการเงินและตลาดทุนที่ สนับสนุนการออมและการลงทุน ว่าควรให้การบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล เป็นวิชาบังคับของ ทุกสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี (สุรัชย์ ภูประเสริฐ, 2552) ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เห็นความสำคัญของการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลโดย สนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตได้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการ การเงิน นอกจากนี้ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน เห็น ว่าการพัฒนาตลาดทุนให้มีความเข้มแข็งจะเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของ ประเทศ และสร้างเสถียรภาพแก่ระบบการเงินของประเทศในระยะยาวนั้นสามารถทำได้โดยการส่งเสริม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงิน การลงทุน ให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพ และประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ความเข้าใจด้านการวางแผนการเงิน (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ตลาด ทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน, 2552) ดังนั้น การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการทางการเงิน ส่วนบุคคล การส่งเสริมและปลูกฝังให้มีความรู้ในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ตั้งแต่ระดับ ประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา จึงถือเป็นภารกิจสำคัญของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนา คุณภาพชีวิตและสังคม

จังหวัดชัยนาทเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปได้มีความรู้ความเข้าใจด้านการ จัดการการเงินส่วนบุคคลเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในการจัดการทางการเงินให้กับประชาชนและ จากสถิติการจัดการการเงินของประชาชนกลุ่มวัยทำงานที่เมื่อเริ่มเข้าทำงานก็จะเป็นหนี้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเรื่องที่อยู่อาศัยที่กลุ่มวัยทำงานจะเลือกเป็นหนี้อันดับแรกและเมื่อดูจากยอดสินเชื่อเพื่อที่ อยู่อาศัยและเงินฝากสำหรับการบริการ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้เกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคล อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการจัดการทางการเงินได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จึงถือเป็นการพัฒนาบุคลากรของชาติ ให้มีภูมิคุ้มกันด้านการเงินที่ดี ตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันจะทำให้บุคลากรของชาติสามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคตได้อย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาทจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษาเรื่อง การจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท กรณีไม่ทราบจำนวนประชากร
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท กรณีไม่ทราบจำนวนประชากร จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรของดักเบลีเย จี. คอชเรน (อกินันท์ จันตะนี, 2550 : 25 : อ้างอิงจาก Cochran. 1953. Sampling Techniques.)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามสำหรับประชาชนกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท โดยมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาทโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดแสดงปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม
4. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัยภาคกลาง จังหวัดนครสวรรค์ ส่งถึงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนมีนาคม 2564 - มิถุนายน 2564 โดยผู้วิจัย จะทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถามได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ แปลผล สรุป และรายงานผลการวิจัยต่อไป

5. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการอธิบาย วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท ประกอบไปด้วย ความรู้ทางด้านการจัดการทางการเงิน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านรายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผลการวิจัยโดยสรุปในภาพรวมได้ดังนี้

1. ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ ประชาชนกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และสามารถใช้ในการวิเคราะห์ได้จำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด มีลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจาก 6 ปัจจัยที่กำหนดไว้ในการศึกษา คือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สามารถสรุปได้ดังนี้

ประชาชนกลุ่มวัยทำงานส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท การวิจัยครั้งนี้ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาทโดยรวมอยู่ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท โดยรวม (n = 400)

การจัดการทางการเงินส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการจัดการ	ลำดับ
ด้านรายได้	4.06	0.78	มาก	4
ด้านการจ่าย	4.11	0.78	มาก	2
ด้านการออม	4.11	0.77	มาก	3
ด้านการลงทุน	4.12	0.76	มาก	1
	4.10	0.77	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาทโดยรวมอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก สามารถ

เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการลงทุน ($\bar{X} = 4.12$) ด้านการใช้จ่าย ($\bar{X} = 4.11$) ด้านการออม ($\bar{X} = 4.11$) และด้านรายได้ ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาทมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านรายได้น้อยจึงทำให้ไม่มีการออม เพราะเกิดการใช้จ่ายที่มากและทำให้ ไม่สามารถไปลงทุนได้

3. สรุปผลการทดสอบสมมติฐานผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท สามารถสรุปผลได้ดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท แตกต่างกัน พบว่า อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การศึกษาเรื่อง การจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาทโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สุธีรา วิไลกุล และคณะ (2559) ได้ศึกษา ความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างกับทรายทอง เลิศเปียง (2555) ศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง จังหวัดลำปาง พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลตามแนวคิดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและบริหารจัดการที่ดีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านวางแผนหาเงิน/เปลี่ยนงาน อยู่ในระดับมากที่สุด สนทยา เขมวีรัตน์ และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และทักษะของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับความรู้ของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท แตกต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดชัยนาท แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสนทยา เขมวีรัตน์ และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และทักษะของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการการเงิน

ส่วนบุคคล: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า รายได้ต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แตกต่างกับ สุธีรา วิไลกุล และคณะ (2559) ได้ศึกษา ความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่า นักศึกษาศึกษาอยู่ในคณะ และหลักสูตรที่ต่างกัน มีความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินโดยรวมแตกต่างกัน และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และคณะ (2561) ได้ศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสุขด้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย พบว่า สถานภาพ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการวางแผนการซื้อหรือครองสินทรัพย์ในปัจจุบันและการก่อหนี้ในอนาคต และรูปแบบการออมหรือการลงทุนในปัจจุบัน อายุ และสังกัดพื้นที่มีความสัมพันธ์กับการออมหรือการลงทุนในอนาคต สถานภาพมีความสัมพันธ์กับรายการที่ช่วยลดหย่อนภาระภาษีในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป จากผลการวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พนักงานมีการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก ด้านรายได้จากผลการวิจัยพบว่า ผลสรุปรวมด้านรายได้ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และมีประเด็นที่สำคัญคือการจัดประเภทของรายได้ช่วยเป็นแนวทางในการวางแผนการเงิน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดแต่ก็มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เพราะเมื่อบุคคลมีรายได้เข้ามา เราจะต้องรู้จักการแยกหมวดหมู่ของที่มาของรายได้ เราจะได้ทราบว่าประเภทแหล่งที่มาจากที่ใด เมื่อรู้จะสามารถนำรายได้ที่แยกประเภทไว้ มาหักกับค่าใช้จ่ายของงานประเภทนั้น ก็จะทำให้เรามีเงินออม และสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นได้ และเป็นการวางแผนทางการเงินของบุคคลนั้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุขใจ น้ำผุด และคณะ (2557 : 97-98) กล่าวว่า การทำงานของบุคคลแต่ละอาชีพมี ผลตอบแทน อันได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง ตลอดจนสวัสดิการต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน การพิจารณา รายได้ของบุคคล นอกจากจะคำนึงถึงรายได้ที่เป็นตัวเงินแล้ว ยังต้องคำนึงถึงสวัสดิการหรือ ผลประโยชน์อื่น ๆ ที่มีให้ด้วย เช่น ค่ารักษาพยาบาล เพราะจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายของบุคคลได้ ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มรายได้หรือความสามารถในการใช้จ่ายโดยทางอ้อมของบุคคล อีกทั้งถ้าบุคคลมีการจัดประเภทของรายได้ก็จะช่วยเป็นแนวทางในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลได้อีกด้วย อีกทั้งการมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ก็ต้องจัดทำให้ทันเหตุการณ์ปัจจุบันและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงกับข้อมูลและส่งผลต่อการดำรงชีพและคุณภาพชีวิตของบุคคล เพื่อให้เกิดความเป็นดี อยู่ดีและมีความมั่นคงในชีวิต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เจาะลึกยิ่งขึ้น ควรใช้การวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่ไปด้วย โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก หรือสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาประชากรกลุ่มตัวอย่างได้ละเอียดและเจาะลึกมากขึ้น

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดการความรู้เกี่ยวกับการจัดการเงินส่วนบุคคลที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินในอนาคต การบริหารค่าใช้จ่าย การออมและการลงทุน

เอกสารอ้างอิง (References)

- กมลพร แก้วเอียน. (2556). การจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- ญาดา วัลยานนท์ และศนิพันธ์ สุวรรณหงส์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้าง สังกัดสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. รายงานวิจัย (คณะวิทยาการจัดการ), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธัญวงศ์ กิตติวานิชย์ (2552). การเงินส่วนบุคคล “เงินทองของมีค่า” สำหรับอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2563). คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS. นนทบุรี: นิดาการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). หลักการลงทุน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มณฑานี ต้นติสุข. (2549). เงินเรื่องใหญ่ที่โรงเรียนไม่เคยสอน. กรุงเทพฯ : ออฟฟิศเมท.
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2555). การบริหารการเงินส่วนบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2553). การบริหารการเงินส่วนบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพมหานคร: บุญศิริการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- วิจารณ์ พานิช. (2548). การจัดการความรู้กับการบริหารราชการแนวใหม่. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2556). การลงทุนในตราสารทุน (Equity Investments). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สนทยา เขมวิรัตน์และดวงใจ เขมวิรัตน์. (2552). การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สนทยา เขมวิรัตน์และดวงใจ เขมวิรัตน์. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในกลุ่มมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

สุขใจ น้ำพุต และคณะ. (2557). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์. (2555). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น

อนิศา เซ็นนันท์. (2547). เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

Bloom Benjamin S. (1976). *Human Characteristics & School Learn*. New York:
McGraw Hill Co.

Cochran W.G., (1953). *Sampling Techniques*. New York: Johe Wiley & Sons. Inc.

Richard J.Stillman. (1988). *Guide to Personal Finance*. New Jersey: Prentice Hall.